

Ljubljana, 7. junija 1923.

Izhaja 7., 15., 22. in 30. v mesecu.

Enotna fronta transportnih delavcev vseh dežel — sklenjena.

V štev. 18. »Strokovne Borbe« smo poročali, da se bo vršilo 23. in 24. maja v Berlinu posvetovanje transportnih delavcev vseh dežel in obeh internacijskih orijentacij za enoten nastop proti vojni nevarnosti in fašizmu.

Konferenca se je vršila in o njej smo dobili sledeče poročilo, katerega podajamo v izvlečku:

V hitrem tempu se poslabšuje položaj proletarijata. Francija in Belgija zasedata vedno več nemškega ozemlja, države male antante (Jugoslavija, Češka, Romunija) postajajo vedno bolj in bolj orodje imperijalističnih velesil. Kapitalistična reakcija raste, delavske organizacije se razpuščajo, reakcionarne vlade kapitalistične Evrope pa se pripravljajo na napad na sovjetsko Rusijo in grozijo popolnoma uničiti in zasužnjiti cel delavski razred.

I. T. F. (internacionalna transportna federacija, ki pripada Amsterdamu) se je odzvala vabilu Z. V. T. D. (Zvezi vseruskih transportnih delavcev) in se udeležila skupnega posvetovanja, kako ustvariti enotnost med transportnimi delavci, posebno v tistih deželah, kjer so transportni delavci razcepljeni, ter tako preprečiti nadaljne izključitve in vstvarjanje novih organizacij.

Konferenca se je vršila 23. in 24. maja v Berlinu. Udeležili so se konference spodaj na proglasu podpisani zastopniki I. T. F. (Amsterdam) in Z. V. T. D. (Moskva).

Sklenjeno je bilo:

1. Ustanoviti mednarodni akcijski odbor, ki naj organizira železničarje, mornarje in transportne delavce za boj proti militarizmu, vojni nevarnosti in fašizmu.

2. Stalno kontrolo vseh transportov, municije predvsem s kontrolo na produkcijskih mestih, važnejših pristaniščih in važnih železniških središčih.

3. Sklicati mednarodni svetovni kongres transportnih delavcev vseh struj (intern. orijentacija) za vstvaritev enotne bojne fronte in za izdelanje predpriprav za enotno organizacijo transportnih delavcev.

4. Vstvaritev skupnega bojnega fronta za podpiranje žrtev reakcije in fašizma.

Konferenca je uspela in se razšla s prepričanjem, da bo v doglednem času vpostavljena enotna organizacija transportnih delavcev in da bodo storjeni sklepi proti vojni nevarnosti in fašizmu tudi izvedeni.

Konferenca je izdala tudi dva proglasa na železničarje vsega sveta. Prvi proglas objavljamo dobesedno:

PROTI VOJNI!

Transportnim delavcem, železničarjem in mornarjem vseh dežel!

Sodrug!

Slavnostna obljuba kapitalističnih vlad, da je bila velika svetovna vojna, ki smo jo komaj prestali, zadnja vojna sploh, je bila velikanska prevara.

Niti trenotek ni verovala buržuazija sama v resničnost te obljube. To ni bilo ničesar drugega nego goljufivo geslo, ki ga je potrebovala buržuazija, da bi nahujkala milijone proletarcev enega proti drugemu, da bi se tako eden drugega morfil, namesto da bi v skupnem boju premagali svojega edinega sovražnika — mednarodni kapitalizem.

Od obljubljenega miru smo danes bolj oddaljeni nego i kedaj.

Kapitalizem je izšel iz vojne še bolj požrešen oblasti in plena nego prej.

Povsod se množi netivo za nove krvave spopade, za medsebojne spopade med kapitalističnimi državami, pred vsem za spopade med njimi na eni strani ter med rusko delavsko-kmečko republiko na drugi strani.

Zasedba Porurja po francoskih in belgijskih četah, potovanje maršala Foša po deželah takozvane male antante, nota Kerz na ruski vladi, poskusi lozanske konference zasužnjiti turški narod — vse to so grozeči znaki, ki jasno kažejo, da imajo kapitalistične vlade namen, vreči svet v novo krvoprelitje.

Se vedno vzbuja nova Rusija sovraštvo in odpor v celem nazadnjaškem in reakcionarnem svetu. Še vedno je plameneče gojeni ideal razreda bogatinov v vseh deželah, podvreči to ogromno državo z vsemi njenimi ogromnimi bogastvi nemotenemu kapitalističnemu izkoriščanju. Uničiti njeno sedanjo državno obliko t. j. vlado delavcev in kmetov, je in ostane odprta ali zakrita želja vseh sovražnikov proletarijata, ki se bori za svoje osvobojenje.

Delavski razred vseh dežel želi mir. On ne more v kapitalističnih vojnah ničesar pridobiti, pač pa vse zgubiti. Kakoršen koli je konec vojne, kapitalizem je vedno zmagovalec, premaganec pa mednarodni proletarijat. Vojna združenih kapitalističnih držav proti sovjetski Rusiji bi pomenila nezbežno novo svetovno vojno. Padec delavsko-kmečke republike bi bil najhujši udarec, ki bi mogel zadeti mednarodni proletarijat. Kajti kakršne koli so razlike, ki dele še pro-

letarijat mednarodno, teoretsko in organizatorično, eno pa je sigurno; sovjetska republika je zadnji jez proti reakciji, ki narašča v vseh deželah in ki grozi požreti revolucionarno delavstvo.

Sodrug!

V prepričanju, da se more delavstvo vseh dežel le tedaj resnično braniti proti vojni nevarnosti, če se stvori močna enotna fronta, so zastopniki Mednarodne federacije transportnih delavcev in zastopniki vseruskih zvez transportnih delavcev, ki so bili opolnomočeni od vseh organizacij transportnih delavcev, železničarjev in mornarjev, ki stoje na stališču Rdeče strokovne Internacionale na konferenci, ki se je vršila 23. in 24. maja v Berlinu, sklenili

Ustanovitev mednarodnega odbora proti vojni in proti fašizmu.

Sami trdno odločeni premagati vse cepitve v pokretu transportnih delavcev in vseruskih zvez transp. del. na transportne delavce, železničarje in mornarje vseh dežel in vseh smeri s pozivom, naj slede njihovega vzgladu in naj začno skupne akcije proti vojni in reakciji.

Sodrug, transportni delavci, železničarji, mornarji, storite svojo dolžnost! Prednjačite delavcem ostalih strok!

Bodite čuječi!

Nadaljujte svojo kontrolo nad prevozom municije in ostalega vojnega orožja v vseh deželah z največjo čuječnostjo! Pazite, da bo ta kontrola kar najostrejša in da noben transport ne ostane skrit vaši pozornosti! Obveščajte o vsem svoje predstavnike in dajte jim redna poročila! Bodite za vse slučaje pripravljeni!

Vojno vojni!

Doli z militarizmom! Doli z reakcijo! Doli s kapitalizmom!

Naj živi enotna fronta transportnih delavcev vseh dežela!

Za delegacijo Mednarodne federacije transportnih delavcev

Robert Williams, predsednik,
Edo Fimmen, tajnik.

Za delegacijo Vseruskih zvez transportnih delavcev, železničarjev in mornarjev, pooblaščen od vseh na stališču Rdeče strokovne internacionale stojećih organizacij transportnih delavcev:

A. Andrejev, G. Ačkanov, A. Sadovskij, A. Lozovskij.

V drugem proglasu »Proti fašizmu« opozarja konferenca na nevarnost fašizma:

V Italiji razpuščajo fašisti del. strok. org., kradejo in plenijo premoženje delavskih organizacij in zatirajo delavski tisk. V Jugoslaviji, na Ogrskem, v Španiji je kapitalistična vlada z vojaško močjo udušila delavsko gibanje. V svojih temeljih omajani kapitalizem se ne ustavi pred nobenim zločinom, da se ohrani

na krmilu. Beli teror na Ogrskem in v Jugoslaviji, fašistična tiranija v Italiji, snovanje posebne policije »za vzdrževanje reda« v Angliji, vse to je dobro premišljena ofenziva kapitala na delavski razred.

Transportni delavci vseh dežela se morajo proti tem napadom zavarovati in storiti vse potrebne protiodredbe. Priključiti se morajo v tem boju organiziranemu delavstvu ostalih strok.

Ker je enotnost v strokovnih organizacijah predpogoj za uspešno obrambo in zmago nad fašizmom in reakcijo, poziva konferenca delavstvo celega sveta, da preneha z bratomornim bojem in da se ujedini v enotne in močne strokovne organizacije in tako napravi prvi odločen korak k pobijanju fašizma in reakcije.

Nevarnost je velika, ona postaja vsak dan večja!

Transportni delavci!

Moč in važnost vaše organizacije je velika, zato pa je velika tudi vaša odgovornost. V boju proti fašizmu in vojni nevarnosti bodete vi, transportni delavci, govorili odločujočo besedo.

Konferenca je sklenila:

1. Izvajati neumorno in sistematično propagando potom tiska in shodov proti fašizmu kot orodju buržuazije v razrednem boju.

2. Vsa sredstva, tudi parlamentarne tribune upotrebiti v boju proti fašizmu, reakciji in vojni nevarnosti.

3. Direktni akciji fašizma odgovoriti z duektno akcijo. (Na oborožen napad odgovoriti z oboroženo silo.)

4. Strogo kontrolo nad gibanjem fašističnih band in kontrolo prevoza municije.

5. Stopiti v stik z vsemi delavskimi strankami, strok. org. in zadrugami.

6. Posebno pažljivo posvečati neorganiziranim masam in jih poučevati in pridobivati za razredne organizacije. To delo je treba vršiti tudi v fašistovskih organizacijah.

Transportni delavci!

Izvajajte te sklepe! Doli s fašizmom! Doli z reakcijo! Doli s kapitalizmom! Živela enotna fronta transportnih delavcev celega sveta!

Za I. T. F.:

Robert Williams, Edo Fimmen.

Za Z. V. R. D. in na stališču R. S. I. stojećih organizacij:

A. Andrejev G. Ačkanow, A. Sadovskij, A. Lozovski.

»Strok. Borbo« plačati vedno ko izide. S tem, da člani ne plačujejo redno, imamo zgubo, ki se ne da nadomestiti in zato bomo pošiljali »Strokovno Borbo«, kar ponovno povdarjamo, le onim, za katere sprejmemo pri vsakomesečnem obračunu članarino. Enako velja s posmrtnino in s podporami.

Zatorej, sodrugi, člani NSZO, storite redno svojo dolžnost in mi bomo svojo. Ne zaostajajte, ker to je v Vašo škodo.

S sodružnim pozdravom
Društveno vodstvo neodvisne strokovne železničarske organizacije za Slovenijo v Ljubljani.

Mozetič, zapisnikar, Jernejčič, preds.

Med Zidanim mostom in Radečami je drveči brzovlak zadel železničarja in ga težko poškodoval. — Železničarjem pešajo moči, zibljejo se vsled slabosti sem in tje in nezdga je tu, Kriv je seveda ponesrečeni, direkcija j. ž. vendar ne more zato da mu pešajo moči, saj obljube so vsak dan lepše in govori se, da bodo železničarjem dajali skupno vojaško kosilo. O tej »vojaščini« drugič več in bolj natanko. Kdo ve čigav je bil predlog za militariziranje? Oni, ki so pred volitvami na vsa vrata odpirali svoje srce, za hrbtno pa držali bič! In oni pojejo: »Po, poj, ptička moja«, — »kak' bom pela k' sem se vjela« — odgovarjajo gladni...

Poziv!

Akcijski odbor deluje stalno in vztrajno, vsak teden ima po dve seji, podrobno stiči pa se iz gotovih ozirov pododborom ne priobčujejo. Pripravljamo se na boj, ki bo hud in odločen. Toda brez boja ni zmage, pa tudi brez denarja ni zmage. Akcijski odbor ima doslej že na desetisoče izdatkov: Za nameravano akcijo 5. maja je dal tiskati 50.000 letakov, na tisoče resolucij, navodil in pozivov. Koliko stane korespondenca, brzojav, lokali, agitacijska in informacijska potovanja po drugih pokrajinah, sestanki in konference; ravno 10. junija t. l. se vrši zopet odločilna konferenca v Beogradu. Treba je poslati delegate, ki stanejo denar. Glavna naša skrb pa mora biti — **podpora žrtvam.** Že so padle prve žrtve. Tovariša, ki je požrtvovalno deloval v akcijskem odboru za zboljšanje vseh trpinov, so ločili od družine in ga bolnega porinili v Beograd. Žrtve bodo še sledile.

Tovariši, sodrugi, trpini! Zaman je vsa navdušenost in pripravljenost, če nismo pripravljeni na majhne žrtve, da podpremo velike žrtve. Prilagamo položnice za fond pokrajinskega akcijskega odbora v Ljubljani. Naj ne bo državnega uslužbenca, železničarja ali upokojenca, ki bi ne dal svojega prispevka za izpeljavo našega velikega cilja. Vsaj par dinarjev mora vsak dati, saj gre za našo ekzistenco, za naše družine in naše življenje. Akcijski odbor bo vodil statistiko, kateri kraj in kateri stanovci so najbolj zavedni in požrtvovalni. Zato naj bo pri vsakem vplačilu označen stan plačnika (železničar, poštar, učitelj itd.) Kjer zbere eden za cel kraj prispevke, naj specificira ime in stan vplačnikov na zadnji strani položnice, oziroma če jih je dosti, na posebni polji, katero naj pošlje akcijskemu odboru. Apeliramo tudi na upokojenca. Upoštevamo sicer njihov bedni položaj, toda ti ne žrtvujejo ničesar, medtem ko aktivni uslužbenci — vse. Zato naj upokojenec vsaj v denarju po zmnoženosti žrtvujejo. Če zmanjka položnic, jih zahtevajte od akcijskega odbora.

Obrnite se tudi na znane trgovce in veljake v vašem kraju s prošnjo, da prispevajo k naši pravični stvari, saj so ti radi slabe uprave in radi slabo plačanih uslužbencev tudi očitno prizadeti. Zbirajte, agitirajte, pošiljajte — započeta akcija se mora z zmago končati, prvi uspehi se že vidijo. Naj ne bo nikogar iz te revne armade, ki ne bi položil kamenčka na oltar naši boljši bodočnosti. Živela zavednost, sloga in vztrajnost!

Pokrajinski akcijski odbor državnih nameščencev, železničarjev in upokojenecv v Ljubljani.

Položnice za pošiljanje nabranih prispevkov smo razposlali na vse žel. podružnice. Če jih kedo še ni sprejel, naj javi svoj naslov N. S. Ž. O. Ljubljana, Turjaški trg 2, II.

Rudarji.

Poziv ljudem ki so v četrtek, dne 24. majnika zvečer nalepili letake denuncijantske vsebine v Trbovljah, v katerih pozivajo člane Z. R. D., da izbacnejo iz organizacije mojo osebo. Želim, da pridejo dotičniki na dan z imenom in dokazi ter da poprimejo v organizaciji mesto mene za delo, katerega jim ga radevolje odstopim. V nasprotnem slučaju bom primoran, da objavim med delavstvom sam dotične ljudi, ki se podpisujejo Opozicija Zveze, ki pa v resnici niso niti člani, ampak navadni kapitalistični agentje, ki so za delo, ki ga opravljajo plačani.

Trbovlje, dne 28. majnika 1923.

Jože Kolšek, l. r., t. č. tajnik centralne uprave ZRD, Trbovlje.

Denuncijanti na delu.

Zadnje čase so se začeli pojavljati v rudarskih revirjih, posebno v Trbovljah in Zagorju, udani kapitalistični nadprijatelji in sluge — poprej ultra komunisti na jezikih — ter imajo kakih deset ali petnajst ovčičk. Začeli so razbijati etnotno razredno zavedno organizacijo ter se izkazali tako nesramno, da zaslužijo zaničevanje vsakega poštertega človeka. Za časa volilne agitacije so ti ljudje uganijali tako delo, kot še nikdar poprej nobena sekta ne, ali to jim ni bilo dovolj. Sedaj so se vrgli zopet na delo in sicer na strokovno organizacijo »Zvezo rudarskih delavcev«, ki jim je gotovo trn v peti, ker stoji strogo na stališču razrednega boja in ki vsakega, ki bi iz nje hotel kovati kakšen političen kapital zase, takoj odstrani. Ker gospodje vidijo, da se v kalnem ne da več ribariti, so se vrgli na delo s tem, da gotove odbornike rudarske organizacije direktno osebno denuncirajo ter kličejo žandarmenijo in policijo na pomoč. Češ, to so tisti ljudje, ki držijo vajeti najmočnejše rudarske organizacije v rokah, hajd, gospodje kapitalisti, ž njimi v zapor in potem bo organizacija nastala štafaža meščanskih strank in trb. prem. družbi se ne bo treba bati, da bi bila kedaj prisiljena povišati delavcem plače v višini, kot je to potrebno. Ali gospodje denuncijanti, zelo se motite! Organizacija ni Salamon, ni Pristav, ni Kolšek, ampak organizacija smo mi, delavci, ki se zavedamo, da tudi, čeprav spravite te tri naše zaupnike na tako denuncijantski način iz organizacije, s tem še ne dobite organizacije v svoje roke, ker izdajalcem ne zaupamo, pa če se še do tako belega operete.

Delavcem in delavkam pa kličemo: **ne nasedajte tem kapitalističnim nakanam, kajti ljudje, ki to delajo, so plačani kapitalistični agentje, katerih parola je, udariti pastirje, in ovce se bodo potem razkropile.** Pokažite tem denuncijantom, da niste žoge, s katerimi bi se lahko igral vsak delavski izdajalec, ki skače danes tukaj, jutri tam in ki nima nikakšnega značaja. Oni sami izjavljajo, da oni bodo tam, kjer bo več denarja. Njim pa svetujemo, da se na letake ne podpisujejo »Opozicija Zveze«, ker to ni nikaka opozicija Zveze, ki na tako denuncijantski način opravlja naše zaupnike, brez da bi svoje trditve mogli dokazati. Take ljudi smatramo zavedni rudarji za ljudske propalce, ki niso vredni, da si en pošten delavec čevlje v nje osnaži.

Organizirani rudarji.

Zagorje. Javnosne razmere nas silijo, da podamo javnosti drobce, samo drobce našega raja. — V mladem jutru, ko solnce pekuka v to sajasto, črno kotlino, zapiska sirena in nebroj žuljavih rok hiti na delo, brez števila postav, žalostnih in izmučenih se vrsti pred rovi. Obrazi teh postav so blede in upali, kot bi iz groba vstali. Če sreča novodošlec te postave na cesti, na potu v svoje brloge, takozvane domove in kolonije, se skoro ustraši. Kako tudi ne, saj zgleda na prvi pogled taka postava kot razbojnik. Ako spregovorijo ž njim par besed, ti bo koj jasno, da so vse take in enake postave pravi moderni, umetni mezdni sužnji. — Da bo javnosti bolj jasno, pričnimo koj od kraja! — Delo traja v rudniku za rudarje osem ur pri štiriindvajseturnem delu. Rudar dela globokopod zemljo. Rudar, družinski oče treh do sedem bosih in nagih otrok. Delavne razmere so obupne. Ko nastopi delo, mu je že za petami priganjač, ki ga celih osem ur titulira z barabo, faulencarjem itd., itd. Pri tem se najbolj odlikuje neki oče orjunca (šihmaister Kifer). Povedati moramo, da je bil za časa Avstrije ta človek najbolj zagrižen nemškutar, ki je za časa vojne prav pridno tožaril ljudi ter jih pošiljal na Ceglarno v Trbovlje, da so te uboge pare rudarje, sodili nemški lajtnanti in oberlajtnanti. Vse to je nam rudarjem še prav dobro v spominu. Za časa, ko je vodil revir Kotredež, g. ing. Hyneček, je ta gospod vodil denuncijacije proti rudarjem. Sedaj pa, ko se je organizirala v Jugoslaviji »orjuna«, je poslal svojega sina, študenta, k orjuncem. Kakšen junak je ta orjunc! Ako mora iti čez trg v Toplicah, prav hitro sname orjunkski znak raz sukne in ga vtakne v žep, ko pa pride proti krčmarju Korberju, pa ima zopet znak na sukni. Prav močnato se trkajo ti ljudje po prsah, da so narodnjaki, dasiravno ne znajo slovensko govoriti. Oče tega srajčnika »orjunca« pa šikanira rudarje v rovih: »Sakrabske faulaste hudiče, delale, delale, nicht ležale.« Tudi temu se mora napraviti konec. — Naj gosp. Kifer gleda na to, da se bo ukrenilo kaj za varnost rudarskih življenj v jami, naj preneha s šikaniranjem rudarjev, sicer bomo primorani naslikati kopalnico rudarjev v revirju Kotredež, ki se nahaja pri stranišču v tretjem horizontu, takozvanem »Gesenuk«. To je pravcata kopalnica! Voda teče po rudarjih kakor v kopalnicah, toda to je umazana mrzla voda, ki se zbira od zalivanja (šlemunge) in brizga po rudarjih, kakor iz prskalic (Brause). Da je to nezdravo, nam ni treba posebej omenjati, pač pa, naj se gospod pobriža, da se take nehigijene naprave odpravijo. Mi-mogrede naj omenim še to, da je treba leteti od dela na stranišče po 1300 m, beri en tisoč tristo metrov daleč. Tudi temu je treba napraviti konec. — Drugi tak tiran je gosp. Ribič, postopač v Kotredežu. Ta človek si dovoljuje ugovarjati pri odmeri akorda, češ: »Saj imate dovolj in lep kraj imate!« Tudi to je zniževanje akorda; sicer pa bomo temu postopaču posvetili prihodnjič malo več.

(Dalje prih.)

Zahvaia

Podpisani se najiskrenejše zahvaljujem vsem sodrugom steklarjem in steklobruscem za darovano mi podporo ob priliki smrti moje žene.

Zagorje ob Savi, dne 31. maja 1923.

France in Alojz Koder.

Objave.

Po sklepu seje ZNSO z dne 24. maja 1923 se vrši v nedeljo 24. junija 1923 ob 9. uri dopoldne

SEJA ŠIRŠEGA ODBORA ZNSO v Delavskemu domu v Ljubljani.

Dnevni red:

1. Poročilo tajništva.
2. Poročilo blagajnika.
3. Poročilo posameznih organizacij.
4. Poročilo o položaju.
5. Strokovna Borba.
6. Ujedinjenje strok. organizacij.
7. Razno.

Vse organizacije se pozivajo, da pripravijo za širšo sejo potrebna poročila o delu v preteklem polletju.

Iz uredništva in uprave.

France Kožar: »Bojni spev« sprejeli. »Hu...« ni naše geslo. Pošljite kaj boljšega, saj voljo pokazujete dobro.

Žena, Trbovlje: »Slovo krasnemu maju« sprejeli in odstopili »Proletarski mladini«.

L. B. Velenje: »Rudarjem v pomislek« sprejeli. Prosimo te, da nam pošlješ več enakih stvari v nevezani besedi pa bomo objavili, ker je misel zelo dobra.

Nižinski: Dopis sprejeli. Deloma ga objavljamo tu, deloma na drugem mestu. Pošljite še! »Socijalizem« bomo priobčevali kot podlistek. Prostora primanjkuje, zato opusti ponavljanje in opevanje res lepe narave, ampak opišite nepretrgano verigo krutih resnic, ne da bi jih blažil z lepo naravo.

Rad obilega gradiva je moral za prihodnjič ostati mednarodni pregled in nekaj člankov. Vse pride na vrsto, če bodo čitatelji tudi plačevali članarino. Onim železničarjem, ki par mesecev niso poravnali naročnine smo s to številko list ustavili. Ker ne izključujemo pomot, prosimo vse člane NSZO, da svoji centrali v Ljubljani pisмено javijo če niso prejeli »Strok. Borbe« a so plačali članarino.

S prihodnjo številko ustavimo »Strokovno Borbo« vsem neorganiziranim naročnikom, ki so v drugih organizacijah in plačujejo »Strokovno Borbo« izven članarine. Kdor je zavrgel položnice, dobi druge. Posebnih stroškov z uporabljanjem pošt-nih nakaznic in znamk ni treba imeti, lahko še počakamo nekaj dni.

Bodi to kar moraš biti: človek. In ne samo Francoz, Italijan, Nemec, Čeh itd. — R. Rolland.

Širite naš tisk!

Uredništvo in upravništvo v Ljubljani, Turjaški trg 2/II. Posamezna številka 1 dinar. Mesečna naročnina 4 dinarje.

DELAJSKO IZOBRAŽEVALNO DRUŠTVO »VESNA« V ZAGORJU

priredi

v nedeljo, dne 17. junija 1923 v prostorih „Delavskega doma“ v Zagorju

slavnost razvitja društvenega prapora.

SPORED:

Dopoldne:

1. Do 8. ure dopoldne zbiranje delavstva pred Delavskim domom, potem odhod na postajo.
2. Ob 9.10 uri pozdrav došlih gostov in odhod na slavnostne prostore. Ob 10.30 uri razvitje prapora. Po razvitju obhod skozi Toplice, Zagorje in nazaj.
4. Ob 12.30 uri kosilo na določenih prostorih.

Pcpoldne:

5. Ob 13.30 uri javni nastop telovadnega odseka: I. člani, II. članic, III. obrtnega naraščaja, IV. šolskega naraščaja, V. člani na drogu in VI. skupinske vaje.
 6. Po končani telovadbi začetek velike vrtno veselice.
 7. Živa slika dramatičnega odseka.
 8. Med veselico svira društvena godba in sodeluje pevski odsek.
- Za razvedrilo je preskrbljeno z bogatim sporedom kakor: afrikanska kamela, srečolov, šaljiva pošta, ameriška ženitev, polževa dirka, Noetova barka, turška kavarna, muzej, menažerija, vedeževalka, itd., itd., itd.
- Med vso proslavo svira tudi rudniška godba.
- Vstopnina na veselični prostor 5 Din.
- Vabimo vse sodruge, da se v čim večjem številu udeležijo te proletarske slavnosti!